

மலையாளக் கவிதைகளில் பொதுக்கூறுகள்

முனைவர் செ.ரவிசங்கர்

உதவிப் பேராசிரியர்

ஒப்பிலக்கியத்துறை

தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை- 625021.

முன்னுரை

உலக இலக்கியங்களில் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் மாபெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பொதுவாக தொடக்கக் காலங்களில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்த நாட்டுக்குரிய இலக்கியங்கள் மட்டுமே செல்வாக்குப் பெற்று இருந்துள்ளன. அதே போல அந்த நாட்டுக்குரிய இலக்கிய வடிவங்களும் இலக்கண அமைப்புகளும் மிகுந்த செல்வாக்குடன் விளங்கியுள்ளன. ஆனால் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர்களின் பரவலால் இலக்கியமும் புதுமையை ஏற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தன. இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மொழி இலக்கியங்களும் புதிய இலக்கிய வடிவங்களை உள்வாங்கின. அதன் விளைவாக புதுக்கவிதை நாவல் , சிறுகதை போன்றவை மிகப் பரவலாக எல்லா மொழிகளிலும் பரவின. அந்த அடிப்படையில் மலையாள மொழியிலும் புதிய வடிவங்கள் தோன்றின. புதுக்கவிதைகள் நவீனத் தன்மையில் பல கவிஞர்களால் எழுதப்பட்டன. இக்கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள மையப்பொருள்கள் மலையாள நாட்டிற்கு மட்டும் உரியதாக இல்லை. நவீன இலக்கிய வடிவம் எப்படி எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவானதோ அதுபோல புதுக்கவிதைகளில் உள்ள கருத்துக்களும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவான சிந்தனையை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. அந்த வகையில் இக்கட்டுரை மலையாளக் கவிதைகளில் காணப்படும் பொதுமைக் கருத்தியலை ஆராய்கிறது.

பாடுபொருள்

மலையாளக் கவிதைகள் நவீனத் தன்மையில் மிகுதியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இக்கட்டுரை நெடுஞ்சாலைப் புத்தரின் நூறு முகங்கள் என்னும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள ஜெயமோகனின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள பொதுமையானப் பாடுபொருளைக் காணுகிறது.

பாடுபொருள்கள் நவீனக் கவிதைகளில் ஒட்டுமொத்தமான மனிதர்களுக்குமானதாக இருக்கிறது என்பதை இக்கவிதைகள் காட்டுகின்றன. அந்த வகையில்

1. எள்ளல் 2.எதார்த்தம் 3.இயல்பு நிலை 4.இயற்கை

இவை போன்றவற்றை மலையாளக் கவிதை பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளது. பொதுவாகவே புதுக்கவிதைகள் இந்தத் தன்மையை எல்லா மொழிகளிலும் கொண்டுள்ளன. 'கவிதைக் கலை என்பது பொழுது போக்குக் கலையல்ல அது விஞ்ஞானத்தைப் போல மனித வாழ்க்கைக்குப் பயன்பட வேண்டும். சுதந்திர , சமத்துவ , சகோதரத்துவ சமூகத்தை உருவாக்க உதவ வேண்டும்'¹ என்கிறார் மீரா. இந்தக் கூற்றினை அனைத்து மொழிக்கவிதைகளிலும் காண முடிகிறது.

காலங்கள் மாறுகின்ற போது சமுதாயத்தில் மக்களின் தேவைக்கேற்றவாறு கவிதைகளும் தம் பாடுபொருள்களை மாற்றிக் கொள்கின்றன. இதனை ஜெயமோகன் கூறும் போது “மலையாளக் கவிதையின் மாறிய முகத்தை நாம் இக்கவிதைகளில் காணலாம். சுச்சிதானந்தன் , பாலசந்திரன் , சுள்ளிக்காடு போன்ற முந்தையக் கவிஞர்களின் குரல் ஓசைக்கு எதிரான இன்னொரு ஓசை கலகம் , கோபம் கொண்ட குரல் அரசியல் சார்ந்த கோபம், அறம் சார்ந்த கோபம் , அவர்கள் எழுதிய கவிதைகளில் மௌனங்கள் இல்லை மௌனத்துக்கான

தேடலும் அவற்றில் இல்லை. அவர்கள் கண்டது ஒரு பக்கம் ஓசை, மறுபக்கம் ஆழ்ந்த தர்மசங்கடமான அமைதி² என்று கூறுகிறார். இது தான் மலையாளக் கவிதைகளின் தன்மை.

மலையாளக் கவிஞர்கள்

மலையாளத்தில் புதுக்கவிஞர்கள் பலர் உண்டு. அவர்களில் கல்பற்றா நாராயணன், அனிதா தம்பி, பி.பி.ராமச்சந்திரன் , டி.பி. ராஜீவன், வீரான் குட்டி , அன்வர் அலி போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் கவிதைகள் ஜெயமோகனால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

எள்ளல் தன்மை

பாடுபொருளின் தன்மைகளில் அனைத்து மொழிக்கவிதைகளிலும் எள்ளல் தன்மையைக் காணமுடியும் தமிழில் மீரா அவர்கள் அரசியல் நிலையைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது வேகம் என்னும் தலைப்பில் எள்ளல் தன்மையில் கவிதையைப் புனைந்துள்ளார். அது போல கவிஞர் வாலி பொய்க்கால் குதிரை என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் எள்ளல் தன்மையில் கவிதையைப் புனைந்துள்ளார். இது போலவே மலையாளக் கவிதைகளிலும் எள்ளல் தன்மையைக் காணமுடிகிறது.தெய்வமே என்னும் தலைப்பில் கல்பற்றா நாராயணன் மிகச்சிறந்த எள்ளல் தன்மை கொண்ட கவிதையைப் புனைந்துள்ளார்.

தெய்வமே/உங்கள் உடம்புக்கு என்ன?

எங்கேயிருந்தெல்லாம் /உங்களைப் பார்க்க வருகிறார்கள்?

நீங்கள் எங்கும் போவதுமில்லை

ரெம்ப முடியவில்லையோ? /வாசல் திறக்கப்படுகையில்

ஆட்கள் முண்டியடிக்கிறார்கள் /நீங்களோ

திண்ணைக்குக் கூட வருவதில்லை/வாசல் முடியப் பிறகு

கோயிலில் ஒரு ஈ கூட இல்லை.³

இக்கவிதையில் எள்ளல் தன்மை இருந்தாலும் சமுதாயத்தின் விழிப்புணர்வைக் கவிஞர் காட்டியுள்ளார். இது தமிழில் புதுமைப்பித்தன் எழுதிய கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் சிறுகதையை ஒத்து இருக்கிறது. மொழிகள் வேறுவேறாக இருந்தாலும் பாடுபொருளில் ஏற்படுகின்ற ஒற்றுமை ஒன்றாகவே தான் இருக்கிறது.

எதார்த்தம்

மலையாளக் கவிதைகளில் மனிதனின் எதார்த்தமான வாழ்க்கைப் பின்னி மிகத்தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. கல்பற்றா நாராயணனின் நெடுஞ்சாலைப் புத்தர் கவிதை மிக முக்கியமான கவிதையாகத் தெரிகிறது. மனிதர்களுக்கு நாள்தோறும் புதுப்புது அனுபவங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில் கவிதைப் பிறக்கும் விதத்தைப் புத்தரைக் கொண்டு வடித்துள்ளார் கவிஞர்

நேற்று நான் / நெடுஞ்சாலையைக் குறுக்கே கடக்கும்

புத்தனைக் கண்டேன் /சாயங்காலப் பரபரப்பில் / கடக்க முடியாமல்

இப்பக்கம் / வெகு நேரமாக நின்றிருந்தேன்./ ஐம்பதேர் /அறுபதோ/ எழுபதேர் /வருடம்

நீளமுள்ள வாழ்வில் / எப்படிப் பார்த்தாலும் ஒரு

ஒன்றரை வருடம் /நாம் இப்படி கடக்க முடியாமல் /காத்து நிற்கிறோம்/என்று எண்ணியபடி

அப்போது ஒருவன் /சற்றும் தயங்காமல் /மெதுவாக நெடுஞ்சாலையைக் கடப்பதைக் கண்டேன்.

என்று கவிதையைப் புத்தரைக் கொண்டு எழுதியுள்ளார். இந்நிகழ்வு ஒவ்வொரு மனிதருக்குமான வாழ்க்கை அனுபவம். நாம் நெடுஞ்சாலையை அவ்வளவு எளிதாகக் கடந்து விட முடியாது. அதற்காக காத்துக்கொண்டிருப்பது வழக்கமான ஒன்றாகும். அவ்வாறு தான் இக்கவிதையில் ஒருவன் காத்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் மற்றொருவன் சற்றும் தயங்காமல் கையைக் காட்டியவாறு நடந்து செல்கிறான். இறுதியில் அவன் அந்த நெடுஞ்சாலையைக் கடந்து விட்டான் என்பதை மிக எதார்த்தமான முறையில்

ஒரு வண்டியும் /அவனுக்காக வேகத்தைக் குறைக்கவில்லை

இயல்பான/அகன்ற/தனித்த/எப்போதும் அங்கிருக்கும் பாதையில்

அவன் நடந்து மறுபக்கம் சேர்ந்தான். ⁴

என்று புனைந்துள்ளார். இக்கவிதைப் பற்றி ஜெயமோகன் "மௌனத்துக்கும் நிம்மதிக்கும் நேர் எதிரான சொல் நெடுஞ்சாலை நம் நாகரிகத்தின் இதயம். ஒரு கணம் கூட ஓயாத துடிப்பு உலோகம், சத்தம், புகை, வேகம், போக்கு, வரவு, போட்டி அது தான் புதுமைப்பித்தன் சொல்வானே 'மகா மசானம் அல்லது டிராம் நாகரீகம் இந்நூற்றாண்டைப் பற்றிப் பேச வந்த பல எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் நெடுஞ்சாலையை அதன் குறியீடாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஓடாத முட்டி மோதாத எதற்கும் இடமில்லை. நாராயணனின் கவிதையில் நெடுஞ்சாலையில் சட்டென்று வந்து விடும் புத்தர் தரும் அனுபவம் அலாதியானது."⁵ என்கிறார்.

இவ்வாறாக மொழிபெயர்க்கப் பெற்ற மலையாள நவீனக் கவிதைகளில் எதார்த்தமான போக்கினை மிகுதியாகவே காணமுடிகின்றன. கவிதை என்பது மொழி கடந்து, நாடு கடந்து, எல்லோருக்கும் பொதுவான சிந்தனையைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. இதில் மலையாளக் கவிதைத் தமிழ்மொழி இலக்கியங்களில் உள்ள ஒருமித்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது என்பது ஜெயமோகனின் கூற்றினால் அறியமுடிகிறது.

உலகக் கவிதையெல்லாம் ஒரே விதமான சிந்தனைப் போக்கினைக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் எல்லா நாடுகளிலும் சிக்கல்கள் காணமுடிகின்றன. எனவே சிக்கல்களை மையமிட்டப் படைப்புக்கள் உருவாகும் போது எதார்த்தம் கவிதையில் ஒட்டிக்கொள்கிறது.மேலும் கவிதைகள் குறியீட்டை மையமாக வைத்து கலையாகப் படைக்கப்படுகிறது. எனவே தான் எந்த மொழிக்கவிதையாக இருந்தாலும் அது உலகப் பொதுமையானதாக மாறுகிறது.

'கலையியல்-படைப்பிலக்கியத்தில் - தனிப்பட்ட குறியீடுகள் பொதுநிலைக் குறியீடுகளாக மாறுகின்றன. அதுபோல பொதுநிலைப் பண்புடையனவாக தோற்றமளிப்பவை. தனிப்பட்ட உணர்வு நிலைகளாக ஆகின்றன.⁶ என்று தி.சு.நடராசன் தமது கவிதையெனும் மொழி என்னும் நூலில் கூறுகிறார். இந்தத் தன்மையில் மலையாளக் கவிதைகளில் பொதுமைநிலைக் குறியீடுகள் வாசிப்பவரின் தனிப்பட்ட உணர்வு நிலையாக மாறுகின்றன.

இயல்பு நிலை

மலையாளக் மொழிக் கவிதைகளில் இயல்பு சார்ந்த கருத்தியல் கொண்ட கவிதைகள் மிகுதியாகக் காணமுடிகின்றன. நாராயணனின் மிகைக் கவிதை ஒரு இயல்பான கவிதையாகக் கொள்ளலாம். பொதுவாக உயிருள்ள கவிதை வரிகள் எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் நம் உணர்வுகளில் தீ ஏற்றுக்கொள்ளும். உணர்ச்சிகளுக்குச் சாணை பிடிக்கின்றன. மனத்தை வசீகரித்த கவிதை வாசகங்களை அடுத்தவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒருவித ஆவலும் பரபரப்பும் தான் கவிதை மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு காரணமாகின்றன. என்பர் பாலா. இக்கூற்றுக் கேற்ப மலையாளத்தில் உள்ள கவிதை அமைகிறது.

பல் வருவது பிறகு தான் / நாக்கின் இடைவிடாத உபசரணையில்
 மெல்ல மெல்ல அது வளர்கிறது/ தயங்கி தயங்கி
 கட்டாயத்திற்குப் பணிந்து/ சிறிது சிறிதாக
 அதனால் தான் போலும் / பல்லிடுக்கில் ஏதாவது சிக்கிக்கொண்டால்
 பல் சற்று உடைந்து போனால் / பல் துளையில் ஏதாவது மாட்டிக்கொண்டால்
 நாக்குக்கு பதற்றம் ஏறுகிறது/ இருப்புக் கொள்வது இல்லை
 பல் பிடுங்கினால் / அந்தக் குழியிலிருந்து அது விலகுவதில்லை
 பல் இருந்த இடத்தையே/ நோண்டியபடி இருக்கும்
 அது திரும்ப வருகிறதா/ வளர்ந்து விட்டதா என்ன?
 என்றெல்லாம் / பல்விட்டு சென்ற சிலவற்றில்
 அது விழுந்து புரள்கிறது?

இக்கவிதை இயல்பான நிலையை மையமிட்டக் கவிதை ஆனால் இங்கு அமைந்துள்ள பல பிரதி கொண்ட கருத்தியலை ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்கேற்றத் தன்மையில் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒருவருக்கு ஒரு பிரச்சினை என்றால் அதனைத் துருவித்துருவித் தூணாக மாற்றிக்கொள்வது இங்கு பல்லிலாத இடத்தை நாக்கு சுமமா விடுவதில்லை அதனைத் நோண்டிக்கொண்டேயிருக்கும் அது போல ஒரு பிரச்சினையை விட்டு விடாமல் அதனைக் கவனத்தில் கொண்டு அமைதியற்ற வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளனர் என்னும் விதத்தில் இக்கவிதை பொதுமையான மனித வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்ட இயல்பு நிலைக் கவிதை எனக் கூறலாம்.

இயற்கை

பொதுவாக எல்ல மொழிக்கவிதைகளிலும் இயற்கை என்பது தனக்கான அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளது. பாரசீகத்தில் கூட ரோஜாவுக்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. கவிஞர் சிற்பி ஒரு 'கிராமத்து நதி' லன்னும் கவிதையைப் படைத்துள்ளார். கவிஞர் பழமலம் 'குரோட்டன்களோடு கொஞ்ச நேரம்' என்னும் கவிதைத்தொகுதியைப் படைத்துள்ளார். இது போல பலரும் பல இயற்கை சார்ந்த கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். மலையாளத்தில் அனிதா தம்பி என்னும் 'நவீனக் கவிஞர் இயற்கை சார்ந்த கவிதையைப் படைத்துள்ளார். அதுவும் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான உணவின் அடிப்படையில் அமைந்த வயல் வெளிகளையும், ஆற்று வெளிகளையும் கவிதைகளில் படைத்துள்ளார். நாம் உண்ணும் உணவும் அது உருவாகும் இடமான வயலையும் நம் கண் முன் காட்டும் கவிதை அழகோ அழகு.

ஒரு மதியச்சூடில் / ஒரு மேசை மேல்
 நாம் சேர்ந்து உண்ணும் / இந்தச் சோற்றின்
 ஒவ்வொரு பருக்கையின் / உள்ளுக்குள்ளே
 எத்தனையோ நெல்வயல்கள்.

என்று வயலை அறிமுகப்படுத்தும் கவிஞர் மலையாள நாட்டுக் கவிஞர். இங்குகவிஞரை மறந்து விட்டால் கவிதை தமிழ் கவிதையாகவே தோன்றும் அந்த அளவிற்கு இந்தக் கவிதைப் பொதுமைத் தன்மையை அடைந்துள்ளது.

வயல்களில் / நீரோடைகளில் / துள்ளி அமிழும் மீன்கள்
 தொலைவில் ஏதோ நாட்டில் இருந்து /வந்திரங்கும் கிளிகள்

பசுமையை/ நிறுத்தாமல் / சிரிக்க வைக்கும் / கொஞ்சம் காற்றுகள்.

குழந்தைகள் / கைகள் விரித்து/ விழாமல் ஓடும் வரப்புகள்⁸

இந்த நிகழ்வுகள் இன்றும் கிராமங்களில் காணக்கிடக்கின்றன. இது மலையாள மொழிக்கு மட்டும் உரிய கவிதையா? இல்லை எல்லாருக்குமான பொதுவான கவிதை கவிஞன் என்பவன் தன்னையும் தான் சார்ந்திருக்கின்ற நாட்டையும் மொழியையும் தாண்டி சிந்திக்க வேண்டும் . அப்போது தான் கவிஞன் ஆவான். அனித்தா தம்பி இவ்வாறு சிந்தித்து கவிதையை அனைவருக்குமானதாகப் படைத்துள்ளார்.

முடிவுரை

கவிதை என்பது நவீனத்தன்மை அடைந்த பின்பு உலகமொழிகள் அனைத்திலும் ஒரே விதமான சிந்தனைப் போக்கினைக் கொண்டுள்ளது. தனிப்பட்ட கவிதை என்பதைவிட எல்லா மொழி மக்களுக்கும்மான கவிதையாக கவிதையைப் படைத்து வருகின்றனர். அந்த வகையில் மலையாளக் கவிஞர்களும் தமது கவிதைகளை பொதுமை சார்ந்து படைத்துள்ளனர் என்பதை காணமுடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

- [1] மீரா, எதிர்காலத் தமிழ் கவிதை ப. 35
- [2] மீரா, எதிர்காலத் தமிழ் கவிதை ப. 43
- [3] கல்பற்றா நாராயணனின் நெடுஞ்சாலைப்புத்தர் நூறுமுகங்கள், ப. 14
- [4] கல்பற்றா நாராயணனின் நெடுஞ்சாலைப்புத்தர் நூறுமுகங்கள், ப. 16
- [5] மீரா, எதிர்காலத் தமிழ் கவிதை ப. 55
- [6] தி.சு.நடராசன், கவிதை என்னும் மொழி, ப. 77
- [7] கல்பற்றா நாராயணனின் நெடுஞ்சாலைப்புத்தர் நூறுமுகங்கள் ப.17
- [8] கவிஞர் பழமலய் 'குரோட்டன்களோடு கொஞ்ச நேரம்' ப.26.

பார்வை நூல்கள்

- [1] மலையாள இலக்கியவரலாறு,
- [2] தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,

ஆசிரியர் குறிப்புகள்:

முனைவர் செ.ரவிசங்கர்

உதவிப் பேராசிரியர்

ஒப்பிலக்கியத்துறை

தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை- 625021.